

Chrám těla

Umbrtka

Slaví ticho chrám zlata
A očí ve stolech
Slaví ticho chrám těla
Cihel ve dvorech
Jsme sami slavnostní balvany
S límcem kovovým
Pod stromy probudí
Jsme nazí v zelené ve slunci
A déšť padá duhové prameny
A v klínech větvoví
Jsme sami pralesy tiché
A bludné balvany
Nad nimiž měsíc dýše
Nazí jak dlaničky prvních těch dotyků
Pod břízou ve žlutí
Propadlé chýše
A dvory z kamenů cihel a balvanů
Tam spíme v pokoji
Tak živí a zemřelí zároveň do domů
Když ledy roztají
Ovinou dívenku překrásnou zelení
Listů svých kotoučů
Mraků tak vzdálených
Zářících na nebi
Planoucím v tvých očích
A obětí jak paže medvěda dobrých očí
Spíš s hlavou stočenou na hrudi
A čechrání vlasů co vánek
Tě za noci nevzbudí